

Když se pohroužím...

Růže

růže červená jak krev
hebká jak samet
ale s trny ostrými jak jehly
růže tichá jak duše
voňavá jak jen ona sama může být
s okvětními lístky
které by se určitě rozplynuly na jazyku
a možná chutnaly jak mana

Promluva duše

cítím každou buňku
v těle
to promlouvá
moje duše
oživená a šťastná

Když vyschnou slzy

Slzy už vyschly
už to nejde dál
útěchu najdeš
v temnu katedrál

ponořením do své duše
která je jen tvá

Květ růže

jeden jediný
z růže květ
obejme celý svět

tvá duše sama
tichá a pokorná
a nanejvýš moudrá

Dvě zásadní otázky

po čem toužíš duše má
jak projevit se musíš
moje vtělená

Přelom věků

Valící se vlna času
odpovídá zběsilému kvasu
nafouknuté bublině
i bloudění bez cíle

Jen ti co vědí kam až jdou
ze své cesty neuhnou
nevrhnou se do propasti
ušetří si mnohé strasti

Přihořívá příteli
změní se to za chvíli
čas se neúprosně krátí
stane se co má se státí

Velká změna je už nadohled
ač zatím málo zjevná napohled
vše se uvnitř sebe samo vaří
výsledek dostaneme na talíři

Moudrá kobra

Moudrá
kobra
všechno ví
na všechno ti odpoví
když se budeš ptát
je to přece had

Ó hade hade odpověz
co je pravda a co lež
otevři mi skutečnost
spadlých opon mám už dost

Otevřená kniha

otevřená kniha
je jako letící pták
povznese tě od oblak
jestliže umíš číst

Pozor, hovoří tvá duše!

Měj se na pozoru dobrý člověče
ať ti neunikne ani hláska
ze slov a náznaků
jimiž k tobě hovoří tvá duše

Naslouchej pozorně tiše s pokorou
zavři oči ať se líp soustředíš
konečně jste spolu
jsi s ní jedinou

Láskyplný hlas souznění zní
ve tvém nitru prokřehlém
už víš už víš už víš
jsem to já kdo se osmělí

Kniha Světla

Kniha Světla se prolíná
cestami neznámými
stránkami popsanými
tajemnými příběhy
které věští štěstí
budoucích generací
zrozených ze Světla
jež nepoznávají tmu
jako svůj domov

Proměny

opouštím staré

přichází nové
k duši mé
odvěké

Ty a já

Mám tě ve své paměti
v té co se neztrácí
mám tě ve své paměti
v té co se navrácí

Zůstáváš mou součástí
po dlouhá staletí
zůstáváš mou součástí
jsi kus mé bytosti

Vždycky se spolu potkáme
ať tam nebo tam
vždycky se spolu potkáme
jsem tak ráda že tě mám!

Mámení

Rozdej karty
budem hrát
kdo z koho
kdo zvítězí
v naší hře
svéhlavé
a marnotratné

Mám pocit
že to budu já
svéhlavá
a marnotratná
jako vždycky

Rozdej hračky
budem čarovat
na pokyn
bohů
a bohyní
co ode mě čekáš
moje mámení?

Vzbouzíš se za úsvitu

bludný kruh
se rozevívá
ďábelské znamení
trčí ze všech stran

Proč přicházíš?
už tě znám
moje mámení
svéhlavé
a neodbytné
jako zlá sousedka
v domě

Zval tě někdo?
nevzpomínám si
mé mámení
tak vzdálené
reálnému světu

Zmiz mi z očí
mámení
už tě nechci znát
probouzím se
znovu v temnotách
tak hloupých
pro můj běžný život

Jsem svou paní
pochop to
konečně
a přijmi to
netečně